

Vi valgte Astrup

- *Åbent brev til byrådspolitikerne i Hjørring Kommune om hvordan man lokker de eftertragtede højtuddannede til at bosætte sig i kommunen.*

Af Cand. Mag. Lone Venderby

I 2007 valgte min mand og jeg, der begge var nyuddannede akademikere, at forlade Aalborg for at bosætte os lige midt i Hjørring Kommune i dejlige Astrup. Skal man tro på den virkelighed, vi præsenteres for i medierne og ikke mindst af vores lokalpolitikere, så er sådan nogen som os en forsvindende art, så lad os tale lidt om, hvorfor vi har bosat os i en kommune uden et pulserende storbyliv og om, hvad der måske kan få flere til at gøre det samme.

Først og fremmest har jeg gennem mine mange år i uddannelsessystemet lært, at sproget er en medskabende faktor til den verden, vi lever i. Så lad os stoppe med udelukkende at italesætte Hjørring Kommune og dens mange landsbyer som stedet, hvor økonomien skranter og hvorfra de ressourcestærke borgere flygter. Lad os ændre diskursen og tale lidt om, hvorfor Astrup og det øvrige Hjørring Kommune er det idéelle sted at bosætte sig for sådan en som mig.

Da jeg i 2007 fik en midlertidig ansættelse på Vendsyssel Historiske Museum og min mand var ved at færdiggøre sit studie, stod valget mellem at blive i Aalborg, hvor jobmulighederne er større, eller at tage springet og flytte til Hjørring Kommune. Vi tog springet, og vi valgte Astrup. Vi valgte Astrup, hvor jeg som moderne ”speltmor,” der har gulerødder voksende ud af ørerne og ønsker at holde mine børn kemikaliefri, kan handle i vores dejlige økologiske Butik Køster, og jeg kan give mine børn et sundt forhold til naturen i den kæmpe skov, der omgiver byen. Lige præcis de moderne og ofte højtuddannede ”speltmødre” er stærkt overrepræsenterede i de større byer. Det forstår jeg ikke, for landsbylivet passer meget bedre til de idealer, vi har, og det liv, vi gerne vil tilbyde vores børn. Måske det igen er diskursen, den er gal med.

Det er et kendt faktum at flere og flere højtuddannede kvinder i disse år vælger at blive hjemmegående, fordi de ikke kan stå inde for den hverdag, som børnene præsenteres for med to udearbejdende forældre og mange timer i institution hver dag. Det dilemma har jeg aldrig haft. Jeg bor nemlig i Astrup. Så jeg har råd til at arbejde på deltid, hvilket betyder masser af kvalitetstid med mine tre børn. Jeg er sådan en, der gerne vil tilbyde mine børn en tryk og harmonisk hverdag i en verden, der er så lille, at de selv kan cykle hjem til deres kammerater, og hvor de hver morgen, når jeg afleverer dem i henholdsvis skole, børnehave og dagpleje bliver mødt af et velkendt og vellidt ansigt. Det er (ind til videre) ikke et problem, for vi valgte jo Astrup! Lidt tid til overs til mig selv er der sørme også her ude på landet. Jeg kan løbe i skoven, styrketræne på byens nyindkøbte G-stalk, og når efteråret kommer og mørket falder på, så tilbyder idrætsforeningen fitness-dans. Alt dette kan jeg gøre lige her i Astrup.

Vi valgte Astrup, fordi vi ønskede noget andet, end det Aalborg kunne tilbyde. Vi ønskede en hverdag tæt på skov og strand, hvor livet leves autentisk og i et tempo, hvor vi kan følge med. Derfor valgte vi Astrup. Og vi er ikke er ikke de eneste. Flere undersøgelser peger i retning af, at rigtig mange unge familier faktisk ønsker et liv på landet, men ofte fravælges muligheden af de højtuddannede, da vores jobmuligheder er særdeles ringe uden for de større byer og fordi man alle vegne bliver rådet fra at købe hus i udkant danmark. Men tænk på, hvad det kunne gøre for kommunekassen, hvis vi kunne få bare lidt flere til at pendle fra Hjørring Kommune til deres arbejde i Aalborg. En tur der fra Astrup tager ca. 30 min.

Så kære byrødder: I står lige nu ved en skillevej, hvor I kan fortsætte med at tale Hjørring Kommune og dens skønne landsbyer ned, eller I kan forsøge at vende udviklingen ved at fokusere bare lidt mere på den virkelighed, jeg lever i, som glad og tilfreds medborger i en fantastisk landsby, der i øjeblikket opfylder alle mine behov i forhold til at få familie, arbejde og fritid til at gå op i en højere enhed. Så lad os gå en lysere fremtid i møde, så os der (forhåbentligt) stadig om ti år bor i Astrup, fortsat vil være glade for det valg vi tog.